

מ ר י ס פ ל ג ז " ל

נולדה ב- 1903, ט' באב תרס"ג

נפטרה בכ"א באייר תשל"ו

21.5.1976

מתוך דברי-הספד ליד הקבר

מתוך פאך הנוער החלוצי הציוני-סוציאליסטי ברוסיה - נוער צ"ס, באה מרים המנוחה לארץ לפני חמישים ואחת שנה, והיא אז צעירה בת עשרים וחתיים. בואה, במרוצת הזמן, עם משפחה לקיבוצנו היה המך טבעי לדרכה החלוצית. היא עזבה חיים מטודרים בישוב עירוני, כדי להצטרף, יחד עם בני ביתה, לישוב-ספר קיבוצי, שהיה אז בעיצומו של בניינו.

פעילות אינטי, חברתית, ציבורית; חברות, ידידות - היו מתכונותיה הבולטות. השנים, כאילו, לא נתנו אותותיהן בה במובן זה, שהרי הנאמנות לאידיאה, המסירות לתנועה, הדביקות ברעיונות הציונות והסוציאליזם, אהבת העם והארץ - כל אלה ליוו אותה כל ימי חייה ובכל יום תמיד. ניתן לומר, איפוא, כי זיקנותה לא ביישה את צעירותה, אף כמלוא הניסיה.

עוד תכונה אחת הייתה אופיינית למרים: התנדבות. תמיד היתה נכונה לעזרה - לעזרת הפרט ולעזרת הכלל, לעזרת התנועה ולעזרת המדינה. בזמן האחרון, משעלתה ההצעה בדבר התנדבות לעבודה בבסיסי צה"ל, היתה מרים מהמתנדבות הראשונות בתחום זה. פעולת-קודש היתה לה (יחד עם זלמן יבלח"א) הטיפול בעולים החדשים מברית-המועצות, וזבסבילט היה ביתה תמיד פתוח לרווחה, ואף היתה מבקרת חכופות במרכזי הקליטה וזבסביבה, כדי לעזור לעולי-רוסיה ולעודדם בדיבור ובמעשה.

רוחה של מרים לא נשברה בה גם כשפקדו אסונות את משפחתה, ראינוה בהתגברותה על הכאב, הצער והיגון באבדן יקירה. אך נראה, שהתגברות זו עלתה לה ביסורי-נפש עמוקים וצורבים, ויחכן, כי נשיאת הכאב הזה בתוכה, בפנימיותה אף החישה את מותה. כחף באה עלינו הסתלקותה הפתאומית, הוכינו בתדהמה, הן יצועות ספורות לפני שהובאה לבית-החולים עוד הציעה את עצמה לשבת ולזמור ליד מיטתה של חברה חולה...

מי יתן ורוחה הטובה של מרים המנוחה תרחף בתוכנו לאורך ימים.